

Diplomová práce

ZÁKLADNÍ PRÁVA A SVOBODY PODLE ZÁKLADNÍHO ZÁKONA SRN **Jakub Štrunc**

Posudek oponenta práce

Pan Jakub Štrunc předložil diplomovou práci na téma „*Základní práva a svobody podle Základního zákona SRN*“. Svou práci autor rozdělil do pěti kapitol, které doplnil o úvod, závěr a cizojazyčné resumé. Autor si ne zvolil cíl své diplomové práce, když za si určil cíle jednotlivých kapitol, kdy takové vymezení považují za nevhodné z hlediska celkového vymezení práce. Autor již v úvodu naznačuje značný rozptyl své práce, zejména tam, kde se hodlá zabývat ochranou základních práv na mezinárodní úrovni.

V první kapitole práce se autor věnuje historii a vývoji lidských práv, kdy kapitola je koncipována jako jakýsi úvod do problematiky lidských práv autor se nejdříve zabývá pojetím lidských práv ve jednotlivých filozofických směrech, následně pak přistupuje k popisu historického vývoje. Část nazvaná jako Obecně je zaměřena na stručný nástin nejdůležitějších počinů na poli lidských práv, kde se autor uchyluje k zaběhnutým klišé v nauce o lidských právech bez hlubší analýzy (zejména v části věnované Magna Charta Libertatum či dalším dokumentům anglické ústavní historie). Text dále pokračuje přehledem vývoje ochrany základních práv v Německu, kdy se autor věnuje více Výmarské ústavě než ústavám z doby císařství či z doby před císařstvím. Autor se v kapitole pouští do hodnotících soudů, kdy však nejsou tyto nijak podloženy argumentačně a některé jsou následně vyvraceny v dalším textu. Například hodnocení, že výmarská ústava neměla žádný bezprostřední účinek na ochranu základních práv na straně 17 je v příkrém rozporu s tvrzením o rozhodnutí Říšského soudu ohledně postavení základních práv na straně 19. Celkově je první kapitola velmi plytká a vnitřně nevyvážená a neucelená. Za zásadní nedostatek považují nedostatečnou práci s citační normou, kdy není zcela patrné, odkud autor čerpal své informace, ze kterých zdrojů vycházel.

Následující kapitola je věnována základním právům a svobodám dle ústavy SRN, kdy tato kapitola je poněkud nelogicky konstruována, jelikož první část této kapitoly je věnována vývoji vzniku ústavy SRN, respektive založení SRN, což považují za část, která by v práci měla být, ale daleko spíše by zapadla do první autorovi kapitoly. Autor se dále věnuje konstrukci ochrany práv, kdy tuto rozděluje na různé úrovně. Skrytě toto dělení autorovi umožňuje spíše se zabývat popisem ústavní situace v SRN než samotnou ochranou základních práv. Je sice nepochybné, že otázka federálního uspořádání má dopad na úroveň či systém ochrany základních práv a svobod, nicméně se domnívám, že opět se mělo jednat o pojednání, které mělo být v jiné části práce jako takové. V kapitole nazvané základní práva a svobody dle SRN bych spíše očekával vymezení základních práv zaručených Základním zákonem v rovině principů Ústavy či rozsahu základních práv, definici materiálního jádra, obrany ústavnosti, a to vše na podkladě judikatury Spolkového ústavního soudu. I tuto kapitolu provází zásadní formální nedostatek, kterým je špatná práce s citační normou, ze které není patrné z jakých zdrojů autor čerpal, kromě odkazů na několik rozhodnutí soudů je zde skutečně jenom pár odkazů na monografickou literaturu. Čtenář pak může nabýt dojmu, že autor sám provedl odbornou analýzu ústavního textu, což je však nepravděpodobné.

Třetí kapitol autor věnuje ochraně základních práv v rámci ústavního systému SRN, kdy tuto definuje na úrovni jednotlivých mocí a následně pak se přesouvá k ochraně základních práv na úrovni EU a EÚLP. Primárně by vhodné, aby autor nejdříve definoval co považuje za ochranu lidských práv, protože tento termín se více méně používá v kontextu skutečné realizace základních práv ve střetu s jejich potenciálním ohrožením, než v kontextu vázanosti ústavou či zákonem, jako to uvádí u moci výkonné. V části věnované soudní je třeba vytknout, že se jedná z větší části pouze o výčet pravomocí, který by však bylo vhodné doplnit o aplikační výklad, založený judikatuře Spolkového ústavního soudu. Zařazení unijní a štrasburské ochrany základních práv je vhodné, nicméně mělo být uvozeno jednak možnostmi aplikace předpisů těchto dvou systémů v rámci SRN a dále pak by bylo vhodné se zmínit o zásadním a důležitém postoji Spolkového ústavního soudu k úrovni ochrany práv v rámci EU tak jak je kontinuálně judikoval od rozhodnutí Solange I.

Kapitola čtvrtá a pátá jsou obsahově velmi plytké a obě působí jako vyplnění nutného stránkového rozsahu diplomové práce, všechny výhrady, které již byly v tomto posudku uvedeny lze zcela jednoznačně aplikovat i na tyto kapitoly, zejména pak se jedná o nekoncepčnost, nesdělnost a špatnou práci s citační normou.

Předložená diplomová práce je prací, která nedostatečně zpracovává zadané téma, postrádá vnitřní koncepci, která by odrážela rozsah autorem provedeného výzkumu. Vzhledem k nedostatečně nastavenému cíli práce není možné ani vyhodnotit jeho splnění či nesplnění. Práce absentuje dostatečný citační a odkazový aparát, což jí automaticky degraduje, autor sice má ve výčtu uveden určitý výčet pramenů, ale jejich užití není z práce patrné, za zcela nedostatečné považuji zpracování judikatury německých soudů, jsou v práci označeny tři rozsudky Spolkového ústavního soudu. Očekával bych u tohoto tématu naprostou převahu německé literatury nad literaturou českou. Je nutno poznamenat, že u některých pasáží je diskutovatelné i autorství diplomanta. Dle ověření systémem pro odhalování plagiátů THESES.CZ vykazuje práce 0% shodu s jinou prací. Předložená diplomová práce Jakuba Štrunce tak nespĺňuje požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **nedoporučuji k obhajobě**. Přičemž práci autorovi doporučuji práci zcela přepracovat, a to jednak v co do její struktury tak i obsahově nebo si zvolit téma nové

V Plzni dne 18. dubna 2014

JUDr. Tomáš Pezl